

崇德

仙佛慈訓

TIÊN PHẬT TỪ HUẤN

濟公活佛 慈訓

TẾ CÔNG HOẠT PHẬT từ huấn

西元二〇一四年歲次甲午七月二十二日、二十九日

Nhằm ngày 22 & 29 tháng 7 Tuổi Thử Giáp Ngọ, năm 2014

發一崇德 台北道場 中壢區 蓄德壇

Phát Nhất Sùng Đức đạo trường Đài Bắc, khu Trung

Lịch, Súc Đức Đàn

社會界越語兩天率性進修班

Giới xã hội Việt ngữ, hai ngày Lớp Suất Tính Tiến Tu

中華民國一〇三年歲次甲午七月二十九日

中壢 蓄德佛堂恭求仙佛慈悲指示訓

三思後行寡過失 當機立斷握佳期

內省不疾無憂懼 志仁無惡禮義居

守己安分不踰矩 泰然自若道學習

身修心正三毒拒 酒色財氣勿沉迷

吾乃

南屏道濟 奉

中諭 至佛地 躬身早參

皇中畢 復問賢徒否歡喜

平心靜氣無猜忌 靜待為師訓文批

哈哈

問聲愛徒好不好 效聖法賢志氣高

參明真理抱聖道 代天宣化不得了

殊勝因緣齊來到 不分你我知音邀

踏實前進不懈怠 精進積極樂逍遙

好不好

離鄉背井思爹娘 上天眷顧孝順郎

心正意誠明真諦 身修家齊慶和祥

安己修心聖訓講 躬行君子不迷茫

一條金線緊握住 開來繼往達仙鄉
研經究典悟性理 道不可離行日常
正己成人立榜樣 為人道理皆明詳
天理良心率性現 心意合天放明光
知修勤辦學道進 穩紮根基不徬徨
三省己身心中勉 修己當要培德芳
立身行道孝父母 顯親揚名方賢良
克己復禮止至善 恭己以敬搭橋樑
為人謀事忠心顯 守忠盡義責任扛
盡忠職守恩莫忘 人人讚賞皆助幫
孤掌難鳴事難做 團結力大顯和祥
與朋友交誠信抱 周而不比萬事昌
無信不立信何在 唯己修心立棟樑
任重道遠勿輕視 擔當大任勿推搪
素位前辦理自得 勿任氣性失良方
匿怨友人非君子 誠中形外任責當
上下和睦共盡力 天下大事細微彰
傳道授業知溫習 溫故知新有義方
處世法則心中放 有條有理自明詳
真功建立步步往 學思並進勿迷盲
盲人瞎馬失方向 循序漸進邁康莊
篤志務實準則守 抱愿實踐渡原郎

守己至善明明德 願徒努力建蓮香
好嗎

三省勉徒精益求精 願徒明理知奉行
互相提攜以求進 生命價值更提升
好不好

翻譯者橋樑搭好 每一次都要盡心盡力
每個機會可以成全多少人
希望徒兒看重這一環 積極栽培好人才
提振道氣浩然顯 每個人都有特點
見賢思齊 鼓勵成長

好不好
因時有限不多述 留訓與徒細細讀
抱住良言 始終去做 忠心誠信
溫習勤 勤能補拙不怕慢
提醒自己孝父母 盡本份
腳踏實地 做個白陽真修賢 好嗎
賜徒平安果如意 圓滿成功聖域趨
好徒兒各自保重 立愿了愿
不辜負天恩師德 師徒共辦
普渡收圓 徒兒們掌握此生
成功可及圓滿可期

哈哈止

Ngày 29 tháng 7 Tuất Thứ Giáp Ngọ, năm 2014

Phật Đường Súc Đức khu Trung Lịch cung cầu Tiên Phật từ
bi chỉ thị huấn

Suy nghĩ kỹ trước khi làm

Không dễ mắc sai lầm

Tinh thần quả quyết để nắm bắt thời cơ

Cảnh tỉnh nội tâm không hề lo sợ

Chí nhân vô ác có lễ nghĩa

An phận thủ thường không vượt quá giới hạn

An nhiên tự tại học đạo tu đạo

Thân tu thân chánh tâm độc lìa xa

Tử sắc tài khí không đam mê

Thầy là: Nam Bình Đạo Tế - Phụng

Mẫu chỉ:

Đền phật điện: đã cúng cung tham giá

Và hỏi thăm các tiền đồ có vui không

Bình tâm tịnh khí, không nghi kỵ

Yên lặng đợi thầy viết huấn văn

Ha Ha Ha!!!

Thầy hỏi thăm các con có vui không?

Học theo thánh hiền, chí khí cao

Hiểu rõ chân lý giữ lấy thánh đạo

Thay trời tuyên hóa – quả phi thường

Do nhân duyên thù thắng nay các đồ nhi đến phật đường

Không có sự phân biệt, cùng mời nhau đến phật đường

Vững bước tiến về phía trước, không lười biếng

Tích cực tinh tiến, tiêu điều tự tại

Lìa xa quê hương nhớ cha mẹ

Thượng thiên chiếu cố người hiếu thuận

Thành tâm thành ý, hiểu chân lý

Tu thân tề gia vui vẻ hòa thuận

Tự an tu tâm, nghe lời giáo huấn của thánh hiền

Cung hành quân tử, không mê muội
Hãy nắm chặt đường kim tuyến của đạo thống
Kế thừa phát huy tinh thần đại đạo, trở về cố hương
Nghiên cứu kinh sách, ngộ ra chính lý
Đạo không thể rời xa cuộc sống đời thường
Chánh kỷ hành nhân, thành gương sáng
Hiểu rõ tất cả những đạo lý làm người
Thể hiện đầy đủ bản tính lương tâm chính mình
Tâm ý hợp thiên – cùng tỏa sáng
Cần mẫn tu chí học – bàn đạo
Xây dựng căn cơ vững chắc không bằng hoàng
Luôn nhắc bản thân cố gắng thâm tâm
Tu thân phải bồi dưỡng đạo đức thật tốt
Lập thân hành đạo, hiếu thuận cha mẹ
Một người con tốt luôn làm rạng danh cha mẹ
Khắc phục bản thân, giữ gìn lễ nghĩa đạt đến chí thiện
Xây dựng cầu nối với tám lòng cung kính

Làm việc phải dùng tấm lòng trung thành
Tận trung tận nghĩa, gánh vác trách nhiệm
Hết lòng với chức trách của mình, không được quên ơn
Mọi người hết lòng khen ngợi, giúp đỡ mình
“Một cây làm chẳng lên non
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao”
Trong bạn bè phải giữ sự thành tín
Không có chữ tín đâu còn niềm tin
Bản thân tu tâm tạo nên trụ cột
Nhiệm vụ quan trọng đừng xem nhẹ
Đảm đương trọng trách, không nên thoái thác
Mọi người làm tốt công việc của mình
Đừng vì tính khí mất đi phương hướng
Người hay oán giận chẳng phải quân tử
Thành tâm thành ý đảm đương trách nhiệm
Trên dưới đồng lòng, cùng chung sức

Thiên hạ đại sự bắt đầu từ việc nhỏ
Những điều đã học, luôn luyện tập và khắc ghi
Ôn tập điều cũ sẽ biết nhiều điều mới
Luôn để trong lòng phép tắc đối nhân xử thế
Làm việc có đường có lối, làm việc sáng suốt
Từng bước từng bước đi, mới thật thành công
Cùng nhau học tập, cùng tiến bộ, không mê muội
Đường đi không đúng phương hướng sẽ lạc
Tuân tự từng bước hướng tới con đường khang trang
Suy nghĩ thiết thực gìn giữ chuẩn mực
Dùng tâm thực tiễn của ta để độ hóa chúng sanh
Điều quan trọng nhất là tìm được phục tìn của bản thân
Thầy mong các con cố gắng để xây dựng một tòa sen đẹp
Được không các con?
Thầy nhắc nhở các con, phải luôn cảnh tỉnh và cầu tiến.
Mong các con hải hiệu và làm theo lời thầy.
Cùng nhau giúp đỡ để có được sự tiến bộ.

Ngày càng nâng cao giá trị của sinh mệnh

Được không các con?

Người phiên dịch làm tốt vai trò nhíp cầu nối

Mỗi lần đều phải tận tâm tận lực

Vì mỗi cơ hội có thể thành toàn biết bao người

Thầy mong các con xem trọng nhiệm vụ này

Tích cực đào tạo nhân tài ưu tú

Nâng cao sự hạo nhiên của đạo khí

Mỗi người các con điều có những ưu điểm riêng

Phải học hỏi noi gương, động viên nhau cùng tiến bộ.

Được không các con?

Do thời gian có hạn thầy không viết thêm

Các con hãy đọc lời huấn của thầy

Giữ lấy những điều có ích, tích cực thực hiện

Thành tâm thành kính, cần cù ôn tập

Cần cù bù thông minh, không sợ chậm

Nhắc nhở bản thân phải luôn hiếu thảo
Làm hết bổn phận, vững vàng tiến bước
Để làm một hiền sĩ chân tu thời bạch dương
Được không các con?
Thầy tặng các con quả táo bình an như ý
Chúc các con thành công, viên mãn trở về Thượng Thiên
Các con hãy giữ gìn bảo trọng, lập nguyện liễu nguyện
Không phụ Thiên Ân Sư Đức
Thầy trò chúng ta cùng làm
Phổ độ thu viên
Các con hãy nắm bắt kiếp này
Sẽ có ngày các con thành công viên mãn
Ha Ha Ha!!!

IKTCD S

濟公活佛行誼：

浙江省天台縣，有一位宰官姓李名茂春，為人純正不貪名利，後辭官隱居。他的原配王夫人，樂善好施，結婚三十年尚無子嗣。一天晚上，王夫人夢見一位紫腳金色的人拿一朵五彩色的蓮花送給她，她毫不躊躇地把它吞下肚，從此就身懷六甲，於宋光宗元年十二月初八日，生下一名面如滿月，眉目清秀的男嬰，這就是我們的活佛老師。

活佛老師自幼熟讀四書五經、諸子百家，不僅精通文理，而且吟詩作賦樣樣精通。有位道清長老欲度化活佛老師，活佛老師說：「我尚有三件大事未了，所以難以接納長老的美意，一是古今沒有一個頑鈍的高僧，所以我還很幼稚且書又讀不多，那敢妄想的忝了上乘的精微。二是天下沒有一個不孝的佛菩薩，何況我的父母在堂，上無兄，下無弟可奉養父母，怎敢棄父母不顧，而去出家。三是出家傳燈必要有高僧摩頂，現在叢林佛堂雖多，卻少有摩頂的大善知識，所以我不敢冒然出家。」道清長老認為前一、二項，活佛老師已具足，至於第三項，長老可以擔得，於是活佛老師就問：「老師父此身，住在世間有幾年了？」道清長老回答：「老僧住世，已有六十二年之餘了」活佛老師問：「此身既然住世六十二年餘，那麼身內的這一點靈光是住在什麼地方？」這話一問，竟問倒了道清長老。

到了十八歲，王夫人染病，不到幾天竟與世長辭，父親繼之也撒手西歸，人命的無常，使老師感悟時光的易逝，生死大事不容忽視，於是到杭州西湖靈隱寺拜遠瞻堂長老出家學習打坐，活佛老師一夜之間跌了好幾回，他想著：「我出家的目的是指望能明心見性，而對佛法有所體驗了解，但是，如今卻像死人似的只坐在聾聽瞎視中，這和那些土木泥膏像有什麼差別呢？因此要去拜辭方丈準備回家。在方丈室的遠瞻堂長老已知老師的情況，當活佛老師到了方丈室，遠瞻堂長老叫活佛老師走近些，就往面門打一巴掌，並且大喝說：「自己來處還不悟，倒向老僧尋去路，這一掌，打你這個沒記性。」這麼一打竟把老師給打開悟了，老師遂記得自己的前世因緣，於是在他的心

坎裡，已經灑然脫去下根性，而添上了「上根智」。

活佛老師為了抹藏本相，和光同塵，他的一舉一動，都是帶著幾分癡癡醉醉的姿態，有時帶著一班孩子在冷泉寺玩遊戲，有時和一大群猿猴翻觔斗，有時自個兒遊山玩水，高唱山歌，有時大街小巷與人結緣，鞋子破、帽子破，身上袈裟也破，但是秉著一份濟世救人的慈悲心腸，那裡不平那裡就有活佛的蹤影。有一個人為了找尋自己的女兒，遍尋不著，內心十分痛苦失望，準備上吊自殺，濟佛百般勸化，又用佛力幫助此人找到女兒，父女團聚，重溫天倫。有一回，濟佛路經一個村莊，適巧有人結婚娶親，全村正在慶祝，但是濟佛知道村旁的那座山即將傾倒，於是活佛老師搶了新娘，背了就跑，全村的人也追著濟佛跑，一直追到村莊外，此時，山倒了將村莊壓平了，若活佛老師不適時逗著大家追他，則全村的村民性命不保，村民見此，真是驚心動魄，也了解活佛的用心。

有一朝官叫沈五官，與活佛老師相識，一次他請活佛老師喝酒，欲試一下活佛老師的定力，找了一個姑娘陪活佛老師，活佛老師酒醉心頭定，不動如山，活佛老師獨自睡在炕上，那位姑娘自己也睡去了，轉天清早，沈五官聽那姑娘提起，深深地佩服說：「道高龍虎伏，德重鬼神欽，真不愧為一個出家人。」活佛老師遊化人間的事跡很多，十分精彩。五十幾年的遊戲神通，自山明水秀的西湖以及江南太湖流域一帶，都傳頌著濟佛的神跡，數十年來勸化人心，除魔降妖，挽天地正氣於不倒，立人間綱常於不墜，宋朝的濟公活佛，家喻戶曉，傳為千古美談。

濟佛為了在人間繼續救苦救難，不戀先天果位，倒駕慈航，在人間降世七十二回，廣渡有情、隨緣渡化，所以我們很多前賢在過去世當中曾為老師的親朋、眷屬及弟子，因此在這次普渡三曹中，我們又拜在活佛門下，這一世與老師的緣分，就更加殊勝了。我們沾恩躬逢此白陽時期，應該自我體察此殊勝因緣，積極投入修辦行列，己立立人已達達人，以報天恩師德於萬一，才不虛度此生。

CHUYỆN KỂ VỀ THẦY TẾ CÔNG HOẠT PHẬT

Tại huyện Thiên Đài, tỉnh Triết Giang, có một vị quan tể họ Lý tên là Mậu Xuân, ông là người chính trực không tham danh lợi, về sau từ quan ở ẩn. Vợ ông là Vương phu nhân, thích bố thí giúp đỡ người khác, hai người đã kết hôn được 30 năm nhưng vẫn chưa có con nối dõi. Một đêm nọ, Vương phu nhân nằm mộng thấy một người có bàn chân màu kim tím tay cầm đoá hoa sen năm màu tặng cho bà. Vương phu nhân đã nuốt đoá hoa sen đó vào bụng mà không hề do dự, từ đó bà đã mang thai lục giáp. Vào mùng 8 tháng 12 năm thứ nhất đời vua Tống Quang Tông, đã hạ sinh một bé trai có khuôn mặt tròn trịa, khôi ngô tuấn tú. Bé trai đó chính là thầy Tế Công Hoạt Phật của chúng ta.

Từ nhỏ thầy Tế Công đã đọc thuộc tứ thư ngũ kinh và trư tử bách gia. Thầy không những tinh thông văn lý, mà còn giỏi việc ngâm thơ viết phú. Có vị Đạo Thanh trưởng lão muốn độ hoá thầy Tế Công, thầy đã nói rằng: “ta còn ba việc lớn chưa làm xong, cho nên khó lòng có thể tiếp nhận ý tốt của trưởng lão, thứ nhất là, xưa nay không hề có vị cao tăng nào ngu si đần độn cả, còn ta thì hãy còn ấu trĩ, cũng không đọc nhiều sách, đâu dám vọng tưởng đưa mình lên đẳng cấp thượng thừa. Hai là, thiên hạ không thể có một vị Phật bồ tát bất hiếu, huống hồ cha mẹ ta còn sống, trên dưới đều không có anh em có thể phụng dưỡng cha mẹ, thì làm sao ta dám bỏ mặc cha mẹ không lo để đi xuất gia? Thứ ba, việc xuất gia truyền đăng thì cần phải có cao tăng tuyệt đỉnh, hiện nay đền chùa tuy nhiều, song lại rất hiếm tri thức đại thiện tuyệt đỉnh, cho nên trước khi suy nghĩ kỹ ta đâu thể tùy tiện xuất gia.” Đạo Thanh trưởng lão cho rằng hai điều đầu tiên, thầy Tế Công đã hội tụ đủ, riêng điều thứ ba, trưởng lão có thể gánh vác được, thế là thầy Tế Công liền hỏi: “Xin hỏi trưởng lão đến nay đã sống trên thế gian này bao nhiêu năm

rồi?” Thanh Đạo trưởng lão trả lời: “Lão tăng tại thế đã hơn 62 năm rồi”. Thầy Tế Công lại hỏi: “Nếu như đã sống trên thế gian này hơn 62 năm, vậy thì xin hỏi điểm linh quan trong cơ thể trưởng lão nằm ở đâu?” câu hỏi này đã khiến Đạo Thanh trưởng lão không thể trả lời được.

Đến năm thầy 18 tuổi, Vương phu nhân bị bệnh, được vài hôm bà qua đời. Phụ thân cũng đã về cõi Tây thiên không lâu sau đó. Sự vô thường của đời người, khiến cho thầy hiểu ra sự quý báu của thời gian, không được phép xem nhẹ chuyện sinh tử. Thế là thầy đến Linh Ẩn Tự tại Tây Hồ, Hàng Châu bái Viễn Hạch trưởng lão xuất gia học ngồi thiền. Trong một đêm thầy đã bị ngã rất nhiều lần, thầy nghĩ:

“Mục đích xuất gia của ta là mong được minh tâm kiến tánh, để ngộ được Phật pháp, vậy mà hiện giờ lại chỉ biết ngồi đây cầm điếu mù loà như một cái xác chết, vậy thì có khác gì là cỏ cây đất đá đâu?” Do đó, thầy đến từ già phương trưởng chuẩn bị trở về nhà. Viễn Hạch trưởng lão trong phòng phương trưởng đã biết được những ý nghĩ của thầy, khi thầy bước vào phòng phương trưởng, Viễn Hạch trưởng lão bảo thầy đến gần hơn và tát thẳng vào mặt thầy một cái tát, đồng thời quát lớn: “Nơi đến còn chưa ngộ, há có thể biết nơi về, cái tát này, ta đánh vì cái tánh hay quên.” Chính cái tát này đã khiến thầy khai ngộ, thầy đã nhớ ra được nhân duyên những kiếp trước của mình. Thế là trong tâm khảm của thầy, thầy đã có thể nhẹ nhàng vứt bỏ những tánh khí thộng tục tầm thường, và tìm thấy nguồn trí tuệ thượng căn. Để che giấu thân phận, hòa nhập chúng sinh, nhất cử nhất động của thầy Tế Công đều phân nào mang dáng vẻ của một gã điên khùng say rượu. Có lúc thầy chơi đùa với bọn trẻ con tại Lạnh Tuyên Tự, có lúc thầy lộn nhào với một lũ khi, có lúc thầy lại đi ngao du sơn thủy một mình, cất cao giọng hát, có lúc thầy đi khắp các con đường ngõ hẻm để kết duyên với mọi người. Với đôi giày rách, chiếc mũ rách và chiếc áo cà-sa cũng rách trên người, song, bằng tấm lòng từ

bi độ thể cứu người, nơi đâu có bất bình là nơi đó có dấu chân của thầy Tế Công. Có một người vì muốn tìm lại đứa con gái mất tích của mình, nhưng tìm khắp nơi mà vẫn không thấy, trong lòng hết sức đau khổ và thất vọng, nên đã tìm cách định treo cổ tự vẫn. Thầy đã tìm đủ mọi cách để can ngăn khuyên bảo, và cuối cùng thầy dùng Phật pháp giúp ông ấy tìm được con mình, cha con đoàn tụ, vui vầy bên nhau. Có một lần, thầy Tế Công đi ngang một ngôi làng, vừa lúc có người làm lễ kết hôn. Tất cả dân làng đều đang chúc mừng cho đám cưới, nhưng thầy biết rằng ngọn núi cạnh làng sắp bị sạt lở, thế là thầy đã cướp tân nương, cõng trên lưng chạy ra khỏi làng, người dân trong làng đều chạy đuổi theo thầy, đuổi mãi cho đến khi ra khỏi ngôi làng. Khi đó, quả thật ngọn núi đổ xuống lấp bằng cả ngôi làng. Nếu thầy Tế Công không gây sự đùa cợt khiến mọi người đuổi theo, thì tánh mệnh của tất cả dân làng đã không còn. Dân làng thấy vậy, thật sự cảm thấy kinh hãi bất ngờ, từ đó cũng đã hiểu được dụng tâm của thầy.

Có một vị quan trong triều gọi là Thâm Ngũ Quan, quen biết với thầy Tế Công. Một hôm, ông ta mời thầy Tế Công đến uống rượu, để thử xem định lực của thầy tu luyện đến đâu. Ông ta đã đưa một cô gái đến ngồi uống rượu cùng thầy. Thầy Tế Công rượu say nhưng lòng không lay, thầy ngồi bất động như tượng và ngủ một mình trên giường lò, cô gái đó cũng phải đi ngủ một mình ở một nơi khác. Sáng hôm sau, Thâm Ngũ Quan nghe cô gái đó kể lại, tỏ ra hết sức khâm phục và nói: “Đạo cao long hổ phục, đức trọng quỷ thần khâm, thật không hổ danh là một người xuất gia.” Các câu chuyện về thầy Tế Công đi khắp nhân gian độ hoá chúng sinh thật nhiều không kể xiết và hết sức hấp dẫn ly kỳ. Sự du hí thần thông trong hơn 50 năm, từ vùng Tây Hồ non xanh nước biếc cho đến lưu vực Giang Nam Thái Hồ, khắp nơi đều truyền tụng về những câu chuyện thần kỳ của thầy Tế Công. Trong suốt khoảng thời gian ấy, thầy đã khuyên

hoá nhân tâm, trừ ma hàng yêu, gìn giữ chánh khí cho đất trời, xây dựng cương thường trong nhân gian. Trên khắp thế gian, mọi người mọi nhà đều biết đến và truyền tụng nhau về Thầy Tế Công Hoạt Phật đời nhà Tống với những câu chuyện được lưu hương nghìn đời.

Để có thể tiếp tục cứu khổ cứu nạn tại nhân gian, Thầy Tế Công đã không luyến tiếc quả vị nơi Cực lạc, 72 lần thầy giáng thế xuống nhân gian, đèo lái pháp thuyền từ bi, kết thiện duyên ở khắp nơi, tuỷ duyên độ hoá chúng sinh. Do đó, rất nhiều các vị tiền hiền chúng ta trong những kiếp trước đã từng là người thân, bằng hữu hay đệ tử của thầy. Cho nên, trong lần phổ độ tam tào này, chúng ta lại quỳ dưới cửa Phật của thầy, và chắc chắn duyên phận của chúng ta với thầy trong kiếp này sẽ càng đặc biệt hơn nhiều. Chúng ta may mắn được hưởng hồng ân sinh dưới thời bạch dương, phải biết nhận thức mỗi nhân duyên thù thắng này, tích cực gia nhập hàng ngũ những người tu Đạo, hành Đạo. Tự bản thân chúng ta phải biết nắm bắt và chia sẻ những gì mình đạt được cho người khác, để phần nào có thể báo đáp được sự to lớn của thiên ân sư đức, có vậy mới không uổng sống kiếp này.

IKTCD S

ĐẠO CHI TÔ N CHỈ

Kính thiên địa Lễ thần minh Ái quốc
trung sự Đôn phẩm sùng lễ Hiếu phụ
mẫu Trọng sư tôn Tín bằng hữu Hoà
hương lân Cải ác hướng thiện Giảng
minh ngũ luân bát đức Xiên phát ngũ giáo
thánh nhân chí áo chí Khắc tuân tứ duy
cương thường chí cổ lễ Tẩy tâm địch lọc
Tá giả tu chân Khôi phục bản tánh chí tự
nhiên Khởi phát lương tri lương năng chí
chí thiện Kỳ lập lập nhân Kỳ đạt đạt nhân
Vãn thế giới vi thanh bình Hoá nhân tâm vi
lương thiện Kỳ thế giới vi đại đồng

IKTCD S

道之宗旨

敬天地。禮神明。愛國忠事。敦品崇禮。
孝父母。重師尊。信朋友。和鄉鄰。改惡
向善。講明五倫八德。闡發五教聖人之奧
旨。恪遵四維綱常之古禮。洗心滌慮。借
假修真。恢復本性之自然。啟發良知良能
之至善。己立立人。己達達人。挽世界為
清平。化人心為良善。冀世界為大同。

IKTCD S